

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Tk/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121010612
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1121010612.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Fila a členov senátu JUDr. Evy Kostolányiovej a Ing. Petra Bónu, v trestnej veci obžalovaných F. G. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonaný a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, na hlavom pojednávaní dňa 09.02.2022

rozhodol:

F. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom T. XXX/XX, U. T. Y., terajšieho času vo väzbe v ÚVV Bratislava

H. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Q. XXX/XXX, U. T. Y., terajšieho času vo väzbe v ÚVV Leopoldov

R. A., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom L. XXX/XX, U. T. Y., terajšieho času vo väzbe v ÚVV Leopoldov

sa uznávajú za vinných, že

od presne nezisteného dňa mesiaca jún alebo júl 2019, za účelom získavania neoprávneného finančného prospechu od poškodeného H. V., nar. XX.XX.XXXX, spolu s E. Y. (právoplatne odsúdeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.06.2021, sp. zn. 11Tk/1/2021) plánovite, pod hrozbami najmä v podobe prezradenia trestnej činnosti poškodeného, podpálenia jeho rodinného domu, podpálenia automobilu v jeho užívaní, nútili poškodeného H. V. k plateniu peňazí, na ktoré inak nemali právny nárok, a poškodenému za týmto účelom určovali kedy, kde a v akej výške im má peniaze vyplácať tým spôsobom, že

1/ v presne nezistený deň v mesiaci jún, alebo júl 2019, E. Y., ktorý bol pravidelným odberateľom pervitínu od poškodeného H. V., na žiadosť obžalovaného R. A., vylákal poškodeného na stretnutie s obžalovanými H. G. a R. A., ktorí poškodeného v Malackách na parkovisku pri Tesco direktívne naviedli na odľahlú cestu smerom na Studienku za Malackami, kde následne prikázali poškodenému, že im bude pravidelne na týždennej báze vyplácať sumu 2000 Eur za to, že bude môcť ďalej nerušene predávať drogy, inak ho môžu udať na políciu, pričom zdôraznili, že nemá tiež zabudnúť, že vedľa, že vlastní dom a auto. Nakoľko poškodený sumu 2000 Eur týždenne namietal ako príliš vysokú, znížili ju na sumu 800 Eur týždenne, ktorú poškodenému prikázali im vyplácať pravidelne, vždy v nedeľu o 15.00 hod., v obchodnom dome Kaufland v Malackách, v oddelení s alkoholom, a zároveň poškodenému za tento „tzw. výjazd“ prikázali im zaplatiť sumu 800 Eur, čo poškodený zo strachu urobil a nasledujúcu nedeľu, podľa predchádzajúcich pokynov, obžalovanému H. G. v obchodnom dome Kaufland v Malackách, v oddelení s alkoholom, aj odovzdal sumu 800 Eur,

2/ bezprostredne po odovzdaní sumy 800 Eur v oddelení alkoholu v obchodnom dome Kaufland v Malackách, obžalovaný H. G. vylákal poškodeného na stretnutie na miesto tzv. Vinohrádok pri Malackách, kde ich už na mieste čakal v osobnom motorovom vozidle Dacia Logan, bielej farby, EČ:F. s logom „5Eur taxi služba“ obžalovaný F. G., ktorý poškodenému po vystúpení z vozidla uviedol, že došlo k zmene predchádzajúcej dohody a že nebude platiť pravidelne týždenne 800 Eur, ale zaplatí jednorazový poplatok 80.000 Eur pod legendou, že táto suma je určená pre políciu, s ktorou spolupracujú a že po zaplatení tejto sumy už bude mať pokoj, pričom obžalovaný F. G. pri tomto poškodenému ukázal aj preukaz policajta s vlastnou fotografiou. Pretože poškodený namietal, že nedokáže skôr ako za dva mesiace dať dohromady takúto sumu, obžalovaný túto sumu znížil na sumu 40.000 Eur, ktoré poškodenému prikázali im zaplatiť do dvoch týždňov. Následkom vyvolaného strachu u poškodeného z toho, že jeho drogová trestná činnosť bude prezradená a skončí vo väzení, si poškodený H. V. vybral z osobného účtu v Slovenskej sporiteľni v Malackách sumu 20.000 Eur, sumu 13.000 Eur si požičal od svojho syna H. V. mladšieho a sumu 7.000 Eur si zabezpečil zvýšeným predajom pervitínu a následne v presne neustálený deň mesiaca júl, alebo august 2019, po telefonickom kontakte od obžalovaného H. G., poškodený na pokyn obžalovaného H. G., na mieste zv. Vinohrádok pri Malackách, v hotovosti v krabici odovzdal obžalovaným H. G. a F. G. sumu 40.000 Eur,

3/ následne v presne nezistený deň mesiaca júl, alebo august 2019, E. Y., na žiadosť R. A., opätovne vylákal poškodeného H. V. na stretnutie s obžalovaným R. A., ktoré sa uskutočnilo na odľahlom mieste asi 3km za Malackami, kde obžalovaný R. A., za prítomnosti E. Y., poškodenému H. V. uviedol, že H. G. a F. G. všetky peniaze, ktoré dostali od poškodeného, prehrali na automatoch a že tie peniaze boli určené pre Rusov, ktorí ich okamžite požadujú vyplatiť, načo poškodený H. V. uviedol, že on už peniaze zaplatil a že ďalšie nevie zohnať. Obžalovaný R. A. poškodenému povedal, že ho to nezaujímá a peniaze zaplatiť musí, inak mu Rusi podpália dom a auto a že majú aj vedomosť, že má malú vnučku. Keď poškodený ďalej tvrdil, že takú hotovosť už nemá, obžalovaný R. A. vybral mobilný telefón a niekomu volajúc, prípadne predstierajúc volanie, poškodeného informoval, že H. G. a F.E. G. už majú a že ich rozjebali bejzboľovými palicami, pričom poškodenému prikázal, že musí zohnať aspoň 30.000 Eur a má na to dva týždne. V reakcii na to poškodený H. V. zo strachu zintenzívnil predaj pervitínu, oslovil zároveň T. N., aby mu vrátil predtým požičané peniaze, časť peňazí vzal z rodinného rozpočtu a asi do dvoch týždňov sa mu podarilo týmto spôsobom získať sumu 25.000 Eur. Následne na základe telefonických inštrukcií od obžalovaného R. A., v presne nezistený deň mesiaca júl alebo august 2019, sa s obžalovaným R. A. stretol za obcou Kostolište, kde R. A. odovzdal sumu 25.000 Eur, pričom R. A. mu prikázal, aby zvyšných 5000 Eur zohnal a doplatil do desať dní,

4/ presne nezisteného dňa mesiaca júl alebo august 2019, približne po 3 dňoch po odovzdaní sumy 25.000 Eur obžalovanému R. A., kontaktoval poškodeného H. V. obžalovaný H. G., aby sa stretli a na stretnutí poškodený H. V. obžalovaným H. G. a F. G. povedal, že sumu 25.000 Eur už odovzdal obžalovanému R. A. a uviedol im aj okolnosti za akých to bolo. Obžalovaní zareagovali, že ich R. A. oklamal a že to s ním vybaví, pričom sa ho spýtali zároveň na zvyšných 5000 Eur, ktoré A. mal doplatiť a keďže H. V. mal tieto peniaze pri sebe, vyplatil ich obžalovaným, ktorí mu uviedli, že peniaze sú pre policajta, ktorý ich chráni,

5/ presne nezisteného dňa mesiaca júl alebo august 2019, niekoľko dní po odovzdaní hotovosti 25.000 Eur obžalovanému R. A., obžalovaný R. A. kontaktoval poškodeného H. V. v mieste jeho bydliska a vyzval ho, aby išiel von. Poškodený V. následne telefonicky kontaktoval obžalovaného H. G., s ktorým sa v ten deň vydali aj obžalovaného R. A. hľadať, no neúspešne. Následne v priebehu niekoľkých dní kontaktoval obžalovaný H. G. poškodeného H. V. a informoval ho, že R. A. je nazad v Malackách. Obžalovaní F. G. a H. G. prišli k domu poškodeného V., odkiaľ H. G. telefonoval R. A., s ktorým si dohodol stretnutie za Malackami smerom na Studienku, kam H. G., F. G. a poškodený H. V. išli motorovým vozidlom poškodeného značky Citroen Picasso Xsara, striebornej farby, EČ: Y. Počas cesty H. G. deklaroval slovne svoj zámer R. A. ublížiť, pričom na tomto stretnutí, vo vzdialenosti asi 100 metrov od poškodeného V., zinscenovali súboj, ktorého výsledkom bolo fiktívne zabitie R. A., čím u poškodeného H. V. ešte viac podporili obrovský strach pred nimi. Obžalovaný F. G. následne bezprostredne po tejto udalosti od poškodeného H. V. požadoval zaplatenie sumy 100.000 Eur, aby obžalovaný H. G. za zabitie obžalovaného R. A. mohol utiecť a skrývať sa. Na toto poškodený reagoval, že toľko peňazí nemá, avšak obžalovaný F. G. ho vyzval, nech zoženie, čo najviac peňazí, pričom v ten deň následne poškodený odovzdal F. G. sumu 800 Eur, ktorú si vzal z domu, na čo mu obžalovaný F. G. prikázal zháňať peniaze,

6/ následne v presne nezisteného dňa mesiaca august alebo september 2019 poškodený H. V. zistil, že obžalovaný R. A. je živý a zdravý a preto kontaktoval obžalovaných F. G. a H. G., že ho podviedli, načo obžalovaní nereagovali a povedali mu, že aj naďalej bude musieť platiť za ochranu, aby mohol vyrábať a predávať pervitín sumu 800 Eur týždenne tak, ako bolo dohodnuté na začiatku, inak bude políciou zavretý a vyšetrovaný, a preto poškodený H. V. následne každú nedeľu, až do svojho zadržania, v jeho trestnej veci, vyplácal na parkovisku na Kamennom mlyne pri obci Plavecký Štvrtok obžalovaným H. G. a F. G. sumu 800 Eur do presne nezisteného dňa v mesiaci október 2019, kedy mal obžalovaný H. G. dopravnú nehodu, na čo poškodeného kontaktoval F. G., ktorý ho požiadal o zaplatenie sumy 2400 Eur na nové auto a uviedol poškodenému, že túto sumu si môže odpočítať od paušálnej sumy 800 Eur za ochranu, ktorá mu bola stanovená s povinnosťou týždenného platenia, pričom túto sumu poškodený H. V. zaplatil a následne do svojho zadržania F. G. vyplácal paušálnu sumu 400 Eur,

7/ od presne nezisteného dňa mesiaca október 2019 E. Y. začal chodiť za poškodeným H. V., robil na neho nátlak a pýtal si pervitín, ktorý ako dlhodobý užívateľ chcel pre svoju potrebu a poškodenému tiež v presne nezistený deň v tomto období povedal, že ak mu nedá okamžite 10.000 Eur, tak oznámi jeho trestnú činnosť na polícii, kde povie, že obchoduje s pervitínom, pričom pri jednom zo stretnutí si odfotoval ruku poškodeného, ako mu tento podával pervitín. Po tomto obžalovaní H. G. a F. G. povedali poškodenému H. V., že oni ako tzv. jeho ochrana to s E. Y. vybaví a následne v presne nezisteného dňa mesiaca október 2019, po mesiaci pravidelných týždenných platieb obvineným, zverejnil E. Y. na svojom facebooku oznam, kde uviedol že poškodený H. V. predáva pervitín a nepomôžu mu už teraz ani G., načo sa poškodený H. V. veľmi zľakol a okamžite kontaktoval F. G. a H. G., ktorým uviedol čo je na facebooku zverejnené. Po niekoľkých dňoch obžalovaní F. G. a H. G. zabezpečili stretnutie s E. Y., ktorého na toto stretnutie priviezli v aute doposiaľ dve nestotožnené osoby, pričom na tomto stretnutí mal E. Y. vymazať zo svojho mobilného telefónu fotografiu ruky poškodeného H. V. a bol obžalovaným H. G. vyzvaný, aby dal poškodenému pokoj. Za sprostredkovanie tohto stretnutia s E. Y., dve doposiaľ nestotožnené osoby v prítomnosti obžalovaného H. G. a F. G. poškodenému H. V., po stretnutí s obžalovaným E. Y., na ubytovni v Malackách, prikázali zaplatiť sumu 10.000 Eur. Poškodený následne zo strachu týmto doposiaľ nestotožneným osobám vyplatil sumu 2.000 Eur, ďalších 2000 Eur im vyplatil formou odovzdaného pervitínu, a sumu 6.000 Eur si od poškodeného prevzal obžalovaný H. G. v presne nezistený deň,

teda

obžalovaný H. G.,

v bode 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/

spoločným konaním iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a činom spôsobil značnú škodu,

v bode 5/

spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu, ktorého sa dopustil v úmysle na cudzom majetku spôsobiť značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu v tomto rozsahu nedošlo,

obžalovaný F. G.,

v bode 2/, 4/, 6/ a 7/

spoločným konaním iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a činom spôsobil značnú škodu,

v bode 5/

spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu, ktorého sa dopustil

v úmysle na cudzom majetku spôsobiť značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu v tomto rozsahu nedošlo,

obžalovaný R. A.,

v bode 1/

spoločným konaním iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal.

v bode 3/

iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal, a toto konanie bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle spôsobiť značnú škodu, avšak v k dokonaniu trestného činu v tomto rozsahu nedošlo,

v bode 5/

spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu, ktorého sa dopustil v úmysle na cudzom majetku spôsobiť značnú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu v tomto rozsahu nedošlo,

čím spáchali
H. G.

v bode 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/

pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

v bode 5/

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

F. G.

v bode 2/, 4/, 6/ a 7/

pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

v bode 5/

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

R. A.

v bode 1/

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

v bode 3/

obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

v bode 5/

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

za to sa

odsudzujú
F. G.

Podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (päťásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným H. G. a R. A. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 Eur.

H. G.

Podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr., § 41 ods. 2 zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (päťásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným F. G. a R. A. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 Eur.

R. A.

Podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným H. G. a F. G. poškodenému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou škodu vo výške 13 000 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. V. X, Y., terajšieho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Odôvodnenie

Súd na hlavom pojednávaní, po tom, čo obžalovaní F. G., H. G. a R. A. neurobili žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a po tom, čo súd prijal vyhlásenie E. Y. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.

por., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných F. G., H. G. a R. A., pričom v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 veta posledná Tr. por. k ich účasti na skutku vypočul obžalovaného E. Y.. Následne súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka-poškodeného H. V., svedkov H. V. Y., Y. U. a postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por., za súhlasu prokurátora a obžalovaných, prečítal výpovede svedkov Y. H. a T. N. z prípravného konania. Následne súd k znaleckým posudkom č. 24/2020 a č. 17/2021 vypočul znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardware) K.. C. S., pričom zároveň postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. súd na technickom zariadení oboznámil príslušné časti elektronických príloh znaleckých posudkov. Postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj so zápisnicami o vykonanej rekognícii, so zápisnicami o vydaní veci, so „screenshotom“ z internetbankingu svedka H. V. Y. a so správami na obžalovaných.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, súd rozsudkom zo dňa 16.06.2021, sp. zn. 11Tk/1/2021 uznal obžalovaného E. Y. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., za čo mu uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Obžalovaných F. G., H. G. a R. A. uznal vinných z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonanej a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., za čo im uložil nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 20 rokov.

Vyššie uvedený rozsudok napadli obžalovaní H. G., F. G. a R. A. odvolaním. Vo vzťahu k obžalovanému E. Y. nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 1To/33/2021 napadnutý rozsudok v časti obžalovaných F. G., H. G. a R. A. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd súdu prvého stupňa predovšetkým:

- vytkol, že z obsahu spisového materiálu nie je zrejmé, či prvostupňový súd doručil obžalovaným výzvu podľa § 240 Tr. por. resp., že v spise sa takáto výzva nenachádza, i keď predseda senátu dal pokyn na jej doručenie,
- vytkol, že nevykonal dokazovanie výsluchom svedka R. F., ktorého vykonanie súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať,
- vytkol nedostatočné odôvodnenie existencie zákonných znakov organizovanej skupiny a zároveň naznačil, že skutok pod bodom 3/ bol spáchaný ako individuálna akcia obžalovaného R. A.,
- naznačil, že skutok pod bodom /5 nevykazuje zákonné znaky trestného činu vydierania, ale iného trestného činu,
- prikázal súdu prvého stupňa sa vo vzťahu k vierohodnosti výpovede poškodeného H. V. v tejto veci, dôsledne oboznámiť s trestnou vecou H. V., ktorý bol ako obvinený stíhaný vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3Tk/4/2020,
- prikázal súdu prvého stupňa preveriť zákonnosť pridelenia prejednávanej veci do oddelenia 11Tk.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa, súd doručil obžalovaným výzvu podľa § 240 ods. 3, 4, 5 Tr. por. (č.l. 1669, 1681).

K zákonnosti pridelenia veci do oddelenia 11Tk súd uvádza, že dňa 04.05.2021 o 13:37:51 hod. bola vec pôvodne nesprávne zapísaná pod sp. zn. 11T/4/2021. Následne, na základe reklamácie predsedu senátu (č.l. 1259), ktorej predseda súdu vyhovel (č.l. 1258), bola vec opätovne, avšak náhodným výberom elektronickou trestnou podateľňou v súlade s bodom 9 zásad pridelovania vecí zákonnému sudcovi na trestnom úseku podľa rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2021, dňa 06.05.2021 o 11:35:46, pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi JUDr. Marekovi Filovi a bola jej pridelená sp. zn. 11Tk/1/2021 (č.l. 1260). Vec teda nebola prevedená so oddelenia 11Tk/1/2021 na základe pokynu predsedu súdu, ale bola pridelená na základe náhodného výberu.

Na hlavom pojednávaní súd v intenciách pokynu odvolacieho súdu doplnil dokazovanie prečítaním výpovede svedka R. F. postupom podľa § 88 ods. 4 Tr. por., v zmysle § 269 Tr. por. sa oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.09.2020, sp. zn. 3Tk/4/2020 a na návrh obhajcu vypočul obžalovaného Branislava a Dušana Ulehlu.

Hlavné pojednávanie dňa 09.02.2022 vykonal súd v neprítomnosti obžalovaného R. A., ktorý o to vyslovene prostredníctvom obhajcu požiadal, pričom obhajcu na podanie takejto žiadosti aj písomne splnomocnil.

Na základe dokazovania vykonanom na hlavom pojednávaní súd dospel k skutkovým a právnym záverom, ktoré sú vyjadrené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

K výroku vine.

Obžalovaný R. A. na hlavom pojednávaní využil svoje právo nevypovedať.

Obžalovaní F. G. a H. G. popreli spáchanie stíhanej trestnej činnosti a ďalej využili svoje zákonné právo nevypovedať.

Svedok-poškodený H. V. sa vo svojej výpovedi doznal k tomu, že začiatkom roku 2018 začal vyrábať pervitín, ktorý v Malackách a okolí predával. Jedným z jeho pravidelných odberateľov bol aj tento času už právoplatne odsúdený E. Y.. Z výpovede svedka-poškodeného V. ďalej vyplynulo, že na prelome mesiacov jún/júl 2019 ho Y. navštívil u neho doma a požiadal ho, aby vyšiel von, že s ním chcú niečo riešiť dvaja páni. Na miesto, kde ho volal Y., sa H. V. prepravil svojim motorovým vozidlom, pričom si tam všimol zaparkované tmavé auto „combi“. Na tom mieste, ešte jemu neznámy muž, dnes už vie, že to bol H. G., Y. prikázal, aby si prisadol k nemu (poškodenému) do auta a rozkázal im, aby išli na parkovisko pred Tesco, že tam sa porozprávajú. Cestou na parkovisko pred Tescom V. Y. v aute hovoril, že mu ochranu robí R. F., na ktorého sa má v prípade problémov obrátiť. Tento rozhovor s Y. prebiehal aj po tom, čo zastavili na danom parkovisku, a tam sa doň zapojili dvaja páni, ktorí prišli k oknu spolujazdca jeho motorového vozidla. Títo dvaja páni boli H. G. a R. A.. Do rozhovoru zasiahli, že ich žiaden R. F. nezaujíma, pričom teraz to budú oni, kto bude diktovať podmienky a V. prikázali, aby sa prepravil na nejaké kľudnejšie miesto, že tam sa budú rozprávať. V. toto uposlúchol, pričom ich nasledoval svojim motorovým vozidlom smerom na Studienku, kde cestou zišli na poľnú cestu. Tam H. G. a R. A. podišli k jeho motorovému vozidlu, pričom sa pýtali na R. F. a na to, koľko mu platil za tzv. ochranu. Keď im V. uviedol, aký mal vzťah s F. Y. a že mu v podstate dával občas iba nejaké drobné, tak ich toto jeho tvrdenie vyslovene pobavilo, pričom mu uviedli, že im bude platiť za ochranu 2000 Eur týždenne. Počas tohto rozhovoru už bol V. vystúpený z vozidla, v ktorom Y. zostal sedieť. Kodaj namietal, že také veľké obchody s drogami nerobí a teda nevie zohnať 2000 eur týždenne, na čo obžalovaní G. a A., po krátkej debate, spustili na sumu 800 Eur, ktoré mu prikázali im vyplácať každú nedeľu o 15.00 hod. v obchodnom dome Kaufland, v oddelení s alkoholom, kde mal peniaze podľa ich pokynov vždy vložiť do regálu s alkoholom tak, aby medzi nimi nebol žiaden kontakt a aby to nevideli svedkovia. H. G. mu dal na seba mobilné číslo, ktoré si uložil ako „SBS“. Dodal, že v tomto momente nemal odvahu im oponovať a ani sa ich pýtať, že čo by sa stalo, ak by s ich ponukou na ochranu nesúhlasil. Stačilo mu, že v rámci rozhovoru uviedli, že ak nebude spolupracovať, môžu ho udať na políciu za jeho drogovú trestnú činnosť a tiež, že mu zdôraznili, aby nezabudol, že vlastní dom a auto. Pretože z celej tejto situácie ostal vystrašený a bál sa prezradenia svojej trestnej činnosti, súhlasil s ich príkazom na pravidelné týždenné platby. Následne mu na tomto stretnutí obžalovaní H. G. a R. A. povedali, že za to, že s ním mali výdavky, im musí zaplatiť 500 Eur. Pretože nemal pri sebe hotovosť, uviedol im, že pôjde pre peniaze domov, čo mu povolili, avšak pod podmienkou, že s ním pôjde v motorovom vozidle Y. a jemu dá peniaze. Y. potom cestou domov ešte telefonovali, že nie 500 Eur, ale že 800 Eur im má dať za toto stretnutie. Y. potom vložil na začiatku ulice, z domu vzal 800 Eur a podľa ich pokynu tieto peniaze zanesol nazad Y. na miesto, kde ho vložil. Do konca týždňa podľa príkazu V. zabezpečil 800 Eur a tieto priniesol do oddelenia s alkoholom v Kauflande. Tam po asi 10 minútach k nemu pristúpil H. G., ktorý si prevzal 800 Eur priamo od neho. H. G. sa ho zároveň spýtal, kde parkuje a vyzval ho, aby šli spolu k jeho autu, do ktorého si H. G. prisadol a prikázal mu, aby išli smerom na nový cintorín v Malackách. Počas cesty sa H. pýtal, čo sa deje, no ten mu len odpovedal, aby sa prestal triasť, že došlo k nejakej zmene a že mu neskôr všetko vysvetlí. Vozidlom išli ako je časť zvanú Vinohrádok, ako je poľnohospodárske družstvo. Tam si V. všimol zaparkované biele motorové vozidlo s nápisom 5 Eur a označením taxislužba. Keď sa k tomuto vozidlu priblížili, H.Š. G.

mu prikázal vystúpiť. Z bieleho vozidla vystúpil druhý muž, o ktorom dnes vie, že to bol F. G.. Ten mu povedal, že došlo k zmene dohody a že už nebude platiť týždenný paušál, ale musí zaplatiť jednorazovo sumu 80.000 Eur a potom už bude mať pokoj. F. G. mu povedal, že tieto peniaze sú určené pre políciu, s ktorou oni spolupracujú, pričom mu letmo ukázal aj preukaz policajta so svojou fotografiou. Nakoľko 80.000 Eur bolo mimo jeho možností, tak im uviedol, že na zaplatenie takto vysokej sumy by potreboval aspoň 2 mesiace. S tým však oni nesúhlasili a sumu znížili na 40.000 Eur pod podmienkou, že ich zaplatí do 2 týždňov. S uvedeným V. zo strachu z prezradenia svojej trestnej činnosti súhlasil. Nakoľko však nedisponoval hotovosťou 40.000 Eur, z banky zo svojho účtu si vybral sumu 20.000 Eur, pričom požiadal aj svojho syna, aby mu požičal peniaze. Syn mu dal 13.000 Eur. Zvyšných 7000 Eur sa mu podarilo zarobiť predajom pervitínu. Asi o 10 dní po tomto stretnutí Kodajovi telefonoval H. G., ktorý sa ho pýtal na peniaze. Keď mu poškodený oznámil, že má už 40.000 Eur, H. G. ho vyzval, aby prišiel na stretnutie na miesto, kde boli naposledy. Tam potom V. H. a F. G. odovzdal 40.000 Eur v papierovej krabici. Týmto si myslel, že je celá záležitosť vybavená a že bude mať pokoj pri vlastnej trestnej činnosti. Asi o týždeň ho osobne, u neho doma, opätovne kontaktoval E. Y.. Ten ho vyzval, že má okamžite ísť na začiatok ulice, pričom opakovane zdôrazňoval, že bude veľká búrka. Y. poslúchol, pričom na začiatku ulice si potom všimol parkovať čierne SUV. Z tohto vystúpil R. A., ktorý Y. rozkázal si prisadnúť k nemu (poškodenému) do vozidla s tým, že majú ísť na kludnejšie miesto, kde sa bude dať rozprávať. Čierne SUV V. nasledoval smerom na Pernek, pričom cca po 2km zišli obe vozidlá z hlavnej cesty. Počas jazdy mal E. Y. zvláštne reči, že je nevyspytateľný, že chodí s mačetou a sekerou a že mu často prepína. Tieto reči V. ešte viac v danej situácii zneisťovali. Po tom, čo V. vystúpil na mieste z vozidla, mu R. A. uviedol, že F. a H. G. mali dať 40.000 Eur Rusom, no tieto peniaze prehrali na automatoch a vyzval ho, že musí dať ďalších 40.000 Eur. V. R. A. odpovedal, že už im 40.000 Eur dal a ďalšie peniaze nemá. Na to mu A. odpovedal, že jeho to nezaujímá a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedá, Rusi mu podpália dom a auto a dodal i to, že majú vedomosť aj o tom, že V. má malú vnučku. Keď opätovne V. uviedol, že takú hotovosť nemá, R. A. poodstúpil, vybral mobilný telefón a buď niekomu volal, alebo to aspoň predstieral a do telefónu povedal „tak čo, už ich máte?“, „dobili ste ich bejzboľkami?“ a ďalej uviedol „ja ho tu mám, ale tvrdí, že peniaze nemá“. Následne na to potom R. A. V. uviedol, že má dať dokopy aspoň 30.000 Eur a to do 2 týždňov. Počas tohto rozhovoru bol prítomný aj E. Y., ktorého R. A. vyzval, aby si tiež z vozidla vystúpil. Po tomto stretnutí s R. A. kontaktoval V. svojho známeho T. N., ktorému cca pol roka pred skutkom požičal 20.000 Eur a požiadal ho, aby mu peniaze vrátil. Menovaný mu následne vrátil 16.000 Eur, keď si 4000 Eur odpočítal za výdavky, ktoré minul na jeho strechu na chalupe. Nejaké peniaze doložil aj z rodinného rozpočtu a zvyšok zarobil zvýšeným predajom pervitínu. Dohromady takto do 2 týždňov dal 25.000 Eur. Následne V. volal R. A.. Ten mu po informácii, že má k dispozícii 25.000 Eur, prikázal ísť do Kostolišťa, kde ho bude čakať. Keď V. prišiel na dohodnuté miesto, nikoho tam nevidel a preto sa po nejakom čase začal vracieť nazad. Vtedy ich stretol ísť oproti nemu na rovnakom čiernom SUV ako naposledy, pričom mu naznačili, že ich má nasledovať. Asi cca o 2km za Kostolištom potom zišli na panelovú cestu a tam si k nemu R. A. prisadol do vozidla a vzal si od neho 25.000 Eur s tým, že zvyšných 5000 Eur mu prikázal mu dať do 10 dní. Asi o 3 dni po tomto stretnutí so A., V. zatelefonoval H. G.. To V. prekvapilo, pretože si myslel, že H. a F. boli zbití bejzbalovými páčkami, ako to hovoril predtým Zeman do telefónu. Dohodol si preto s nimi stretnutie pri novom cintoríne v Malackách. Pri tomto stretnutí V. F. a H.E. opísal, že čo sa stalo so A.. Oni zareagovali, že ich R. ojebal o 25.000 Eur a že to s ním vybaví. Zároveň sa však spýtali na tých zvyšných 5000 Eur, čo mal mať pre R.. Keďže tieto peniaze mal sebe, tak im ich odovzdal a to i napriek tomu, že mu to pripadalo zvláštne, ako keby o tých 5000 Eur vopred vedeli. Na margo týchto peňazí V. F. H. G. povedali, že je to pre policajta, čo im robí ochranu. O pár dní na to sa V. ozval R. A., ktorý prišiel k nemu domov a zazvonil. Cez okno ho požiadal, aby išiel von a, pričom Kodajovi to prišlo tak, ako keby ho mal nasledovať na začiatok ulice, pričom mu napadlo, že si A. prišiel po tých 5000 Eur. Keď následne vyšiel na ulicu, R. A. už nenašiel. Zatelefonoval hneď na to H. G., ktorému oznámil, že sa u neho zjavil R.. H. V. uviedol, že ho pôjdu spolu hľadať, no R. A. v ten deň už nenašli. Asi cca o 2 dni na to telefonoval V. H. G., že R. A. je v Malackách. H.E. a F. potom prišli k nemu, pričom boli u neho v altánku. Odtiaľ H. G. telefonoval A. na mobil, pričom mal pocit, ako keby sa v telefóne hádali. H. G. potom R. A. povedal, aby išiel na miesto, kde sa spolu prvýkrát stretli. Na cestu tam si vzali V. vozidlo Citroen Picasso. H. G. sa celú cestu tváril nabrúsené a uvádzal, že R. A. zlomí nohu a podobne. Keď dorazili na miesto, bola tam už odparkovaná Škoda superb zelenomodrej metalízy, o ktorej V. G. povedali, že to je R. auto. Od tohto vozidla V. prikázal H. zastaviť asi 100 metrov. H. potom peši išiel k R. autu, z ktorého R. vystúpil a H. ho napadol. Vyzeralo to, že sa spolu chvíľu naťahujú a potom H. vtláčil A. k nemu do auta a bol na ňom. Po chvíľke sa H. vystrčil a gestikuloval na nich že sa niečo vážne stalo. Na to začal u nich v aute F. G. lamentovať, že sa niečo vážne stalo a že vedel, že to takto dopadne a že tam nemal H. púšťať. Potom F. z auta vystúpil a šiel naproti H., pričom sa stretli asi na polceste a

niečo si navzájom hovorili. V. toto pozoroval z auta. F. G. sa potom vrátil k nemu do auta, sadol si na miesto spolujazdca a spýtal sa ho, či videl, aké mal H. krvavé ruky. Hovoril, že H. G. pichol R. A. nožom a že R. A. je asi mŕtvy. Následne ho vyzval, aby sa autom urýchlene vrátili k nemu pod altánok, čo V. aj spravili. Odtiaľ z pod altánku potom F. volal s H. a zisťoval, že čo je nové. F. G. mu potom oznámil, že R. A. je mŕtvy a povedal mu, že H. bude potrebovať teraz 100.000 Eur pre advokátov a rodinu a bude sa musieť ukryť v zahraničí. Na to F. odpovedal, že im už peniaze dal a že 100.000 Eur nie je v jeho možnostiach. Následne opätovne telefonoval F. H., že R. A. je mŕtvy a že auto s jeho mŕtvou nechal zaparkované pred nemocnicou na Kramároch. F. mu následne prikázal, že má zohnať peniaze a že sa v ten večer o 21 hod. stretnú na parkovisku, čo sa v ten večer aj udialo. Počas tohto stretnutia sa ho F. pýtal, či zohnal tie peniaze. Celý čas na neho tlačil, že to, čo sa stalo H., je jeho chyba a naliehal, že jednoducho musí zháňať tie peniaze. Ako riešenie vtedy poškodený H. V. F. G. ponúkol, že by mu vedel dať pervitín za 40.000 Eur, čo však F. G. odmietol a spýtal sa ho, či má doma aspoň nejaké peniaze, pričom mu prikázal, že aspoň niečo mu musí dať. V ten večer V. následne vzal z domu 800 Eur a tie dal F. G., ktorý aj potom naďalej trval na tom, že musí zháňať peniaze pre H.. Po tejto udalosti s R. A. bol V. zúfalý a nevedel, kde zohnať 100.000 Eur. Cez svojho známeho si zistil, kde bratia G. a R. A. bývajú a nasledujúce ráno sa tam len tak išiel pozrieť. Pred domom R. A. si V. všimol parkovať auto Škoda superb. Toto mu prišlo zvláštne, pretože mu F. predtým vravel, že toto auto s mŕtvou mal H. nechať pred nemocnicou na Kramároch. Odtiaľ išiel k domu G., kde videl aj ich autá. Tam si V. domyslel, že ho oklamali a že R. A. žije. Po nejakom čase ho potom kontaktoval telefonicky H. G., ktorý sa ho pýtal, že čo je s peniazmi. Kodaj ich vtedy konfrontoval s tým, že vie, že R. žije. Na to ostali ticho a tých 100.000 Eur už od neho viac nepýtali. Od tohto momentu však musel nanovo platiť paušál 800 Eur týždenne, ktoré každú nedeľu platil H. a F. G. pri Kamennom Mlyne z dôvodu, aby ho neudali na políciu, z čoho mal veľký strach. Po incidente s R. A. dostal V. pocit, že sa zaktivizoval E. Y., pretože ho na dennej báze začal otravovať ohľadom kúpy pervitínu. Aby ho Y. neotravoval, tak si dokonca aj zmenil telefónne číslo. To však nepomohlo, pretože ho Malík začal kontaktovať cez osobu Y. U.. Ten mu spomínal, že od Y. má aj 70 neprijatých hovorov denne. Okrem takéhoto kontaktovania ho Y. čakával aj osobe. Raz sa dokonca stalo, že ho Y. vyzval, aby mu okamžite zaplatil 10.000 Eur a ak mu tieto peniaze ihneď nedá, tak ho pôjde udať na políciu, že predáva pervitín. Tento nátlak Y. odmietol a odišiel vtedy preč. Okrem toho po zohratí divadla s R. A. a jeho zabitím sa stalo i to, že Y. si počas jedného stretnutia, keď mu dával pervitín, odfotografoval jeho ruku so slovami, že „už ťa mám“. Predpokladal, že túto fotografiu chcel použiť na jeho vydieranie. Keďže ho Y. takto denne otravoval, spomenul to bratom G. počas toho, ako im v nedeľu pravidelne pri Kamennom mlyne vyplácal 800 Eur a požiadal ich, aby Y. dohovorili. Y. však s týmto správaním ani potom neprestal a G. sa vyhovárali, že ho nevedia nájsť. Keď sa mu Y. s odstupom niekoľkých dní ozval cez U., že chcel pervitín, kontaktoval H. G., pričom U. požiadal, aby s Y. dohodol stretnutie. S bratmi G. vtedy spolu prišli pred ubytovňu, kde býval Y., kde malo toto stretnutie prebehnúť. Y. však neprišiel a aj si vypol telefón. G. i mu na to povedali, že si zoženú niekoho, komu Y. verí a kto stretnutie zabezpečí. Asi do týždňa V. potom telefonoval H. G., že má človeka, ktorý má s Y. dobrý vzťah. H. s F. vtedy prišli ku V. a požiadali ho, aby im požičal auto jeho manželky. Auto im požičal a keď sa vrátili, tak následne spolu s nimi jeho autom Citroen Picasso išiel smerom na Veľké Leváre kde v Malackách pri garážach zastavili pri zaparkovanom aute, pri ktorom stáli dvaja páni, ktorých nepoznal a u ktorých v aute na zadnom sedadle sedel E. Y.. Jeden z tých dvoch mužov ho oslovil, aby si k Y. sadol na zadné sedadlo a že Y. vymaže fotografiu s pervitínom. Toto V. odmietol urobiť, nakoľko mal jednak strach si v danej situácii sadnúť do cudzieho auta a okrem toho Y. vyzeral podľa neho aj zjavne choro a zanedbano. Jeden z tých mužov si potom prisadol k Y. a kontroloval čo z telefónu vymazáva. H. G. potom ešte Y. prikázal, aby dal V. pokoj a ešte mu vytýkal, že v nejakej sms správe spomínal ich mená. Po tomto stretnutí V. bratia G. vzali na ubytovňu, kde sa stretol opäť s tými dvoma mužmi, ktorí zabezpečili prítomnosť Y.. Títo muži V. povedali, že služba s Y. ho bude stáť 20 000 eur. Na to im V. uviedol, že toľké peniaze nemá a že to bude musieť zarobiť. V reakcii znížili sumu na 10 000 Eur, ktoré V. prikázali zohnať do 2 týždňov. Ako sa z toho stretnutia vracal s G. k sebe domov, volali im tí dvaja muži, že chcú 8 000 eur a pervitín v hodnote 2 000 eur. S tým V. súhlasil, pervitín v takejto hodnote vzal z domu, vrátil sa na ubytovňu, a dal im ho. Ako v následnom období zháňal peniaze, volal mu jeden z tých dvoch mužov, že súrne potrebuje 2 000 eur, pretože mu zomrel brat. Tieto peniaze mu aj V. dal. Následne zostávalo vyplatiť 6 000 eur a tie si od V. prevzal H. G.. Okrem týchto peňazí platil V. G. každú nedeľu pri Kamennom mlyne 800 Eur. Tieto platby začali po tom, čo V. zistil, že R. A. žije. H. G. mal mať potom dopravnú nehodu, pričom keď ho pustili z nemocnice, chcel od Kodaja 2 400 eur na kúpu nového auta. Tieto peniaze mu Kodaj aj zaplatil, pričom mu H. G. uviedol, že si ich má odrátať z pravidelných týždenných splátok, a na čas bude týždenne vyplácať F. 400 eur. Takto mi to malo vydržať cca do Vianoc. Následne však V. zadržala NAKA pre jeho drogovú trestnú činnosť.

E. Y. vo svojej výpovedi v procesnom postavení obžalovaného na hlavom pojednávaní potvrdil, že bol pravidelným odberateľom pervitínu od H. V.. Z jeho výpovede ďalej vyplynulo, že niekedy v júni roku 2019 ho H. G. a R. A. oslovili, aby V. vylákal na stretnutie pod zámienkou kúpy väčšieho množstva pervitínu. H. G. registroval z videnia a R. A. poznal, pretože spolu užívali pravidelne pervitín. Za to, že V. vyláka na stretnutie, mu sľúbili pervitín zadarmo. Na základe ich žiadosti išiel teda za V. a povedal mu, aby prišiel na začiatok ulice, že sa s ním chcú rozprávať dvaja páni. Toto V. aj spravil a prišiel tam na svojom motorovom vozidle Citroen Picasso. Na začiatku ulice ho čakali H. G. a R. A.. H. G. V. oslovil, či sa môžu ísť porozprávať niekde mimo Malaciek, s čím V. súhlasil. R. A. jemu potom prikázal si sadnúť ku V. do auta, pričom autom následne išli smerom na Studentku. Po zastavení vozidiel H. G. a R. A. prišli k autu poškodeného a V. povedali, že vedia, že predáva pervitín a že im bude teraz platiť za ochranu. Povedali mu, že ich vôbec nezaujíma osoba R. F. a teraz bude platiť im. Sám počas tohto rozhovoru medzi obžalovanými a poškodeným sedel vo vnútri v aute, no rozhovor zreteľne počul. Obžalovaní od V. chceli 2000 Eur týždenne, no nakoniec sa dohodli na sume 800 Eur týždenne, ktoré im mal Kodaj odovzdávať pravidelne v Kauflande pri regáloch s alkoholom. H. G. V. povedal, že ak nebude platiť, tak ho udajú na políciu, kde majú kontakty. R. A. vtedy zdôraznil, že majú kontakty na NAKE. Zároveň si od V. vypýtali 500 Eur za to, že oni na toto stretnutie s ním prišli. Pretože V. nemal pri sebe hotovosť, išiel si ju vziať k sebe domov. Cestou nazad išiel v aute opätovne s V., pričom mu telefonoval R. A., že nie 500 Eur má dať Kodaj, ale že má dať 800 Eur. Jeho potom V. vyložil na začiatku ulice a šiel domov pre peniaze. Potom, keď sa vracal, ho opätovne naložil a išli spolu na parkovisko pred predajňu s pracovnými odevmi, kde V. dal peniaze H. G.. Následne asi o 10-14 dní, na žiadosť R. A., V. opätovne vylákal na stretnutie. V. vtedy v SMS správe písal, že bude veľká búrka. Nevie, čo to slovné spojenie znamenalo, napísal to tam na pokyn R. A.. Keď V. došiel na začiatok ulice autom, A. pristúpil k jeho vozidlu a povedal mu, že sa urýchlene musia rozprávať. On (Y.) potom nastúpil ku V. do auta a išli spolu za A. smerom na Rohožník, pričom cestou zišli z hlavnej cesty. Keď sa V. tam na mieste potom pýtal A., že čo sa deje, tak mu A. oznámil, že Rusi nedostali svojich 40.000 Eur za ochranu, pričom Rusi tieto peniaze urýchlené požadujú a poverili A., aby to vybavil. V. namietal, že peniaze už dal G. a ďalšie nemá. A. mu odpovedal, že jeho to nezaujíma a keď nezaplatí, tak mu podpália auto a dom a ublížia jemu aj jeho rodine. Nakoniec sa A. s V. dohodli na 30.000 Eur, ktoré mal V. zaplatiť do 2 týždňov. Tým bolo stretnutie ukončené a A. odišiel svojim autom, v ktorom mal vodiča mužskú osobu, ktorú pozná pod menom Nikolas. Z výpovede obžalovaného E. Y. ďalej vyplynulo, že niekedy po tomto druhom stretnutí zverejnil na sociálnej sieti Facebook status, v ktorom uviedol, že V. predáva pervitín a že G. už skončili mafiánske praktiky. Status zverejnil z vlastnej iniciatívy z dôvodu, že chcel V. a G. uškodiť. Dovoľal sa totiž, že ho G. chcú zbiť, pretože otravuje V. kvôli pervitínu. Taktiež sa stalo to, že pri jednom zo stretnutí, pri ktorom kúpoval od V. pervitín, si mobilom odfotografoval V. ruku, ako mu podáva pervitín. Urobil to preto, lebo chcel od V. pervitín zadarmo a chcel sa mu tou fotkou vyhrážať. Fotku však nikdy nepoužil. Sám sa Kodajovi vyhrážal iba jediný raz, keď mu povedal, že ak mu okamžite nedá 10.000 Eur, tak pôjde oznámiť na políciu, že predáva pervitín. V. mu však nič nedal a neskôr v ten deň sa V. za to aj ospravedlnil. Po tom, čo si odfotografoval V. ruku, ho raz neskoro večer vytiahol R. a Y. H. na stretnutie, že či nejde von. Na tomto stretnutí, keď si prisadol k nim do auta, mu oznámili, že idú za G.. Stretnutie prebehlo v Malackách pri garážach smerom na Veľké Leváre, kam prišiel Kodaj svojim autom, v ktorom viezol aj H. a F. G.. V. si vtedy prisadol k nemu na zadné sedadlo, pričom G. a H. mu prikázali vymazať fotku ruky a aj SMS správy, ktoré písal V..

Svedok H. V. Y. (syn poškodeného) potvrdil, že ho otec požiadala o požičanie peňazí. Bolo to dňa 28.08.2019, pričom otcovi v ten deň v banke zo svojho účtu vybral 13.000 Eur, ktoré mu odovzdal. O výbere peňazí z banky založil do vyšetrovacieho spisu aj písomné potvrdenie (ktoré súd oboznámil postupom podľa § 269 Tr. por.). Otca sa vtedy nespýtal na čo peniaze potrebuje. Javil sa mu nervóznym a vo veľkom strese, pričom to bol iný druh stresu, ako bol u otca zvyknutý v súvislosti s jeho podnikaním. Bolo to niečo výnimočné, pričom otec bol utiahnutý a mal až tiky ako taká týraná osoba. Svedok zároveň dodal, že zmeny v správaní badal na otcovi už skôr. Takýto extrémne nervóznym sa mu začal javiť asi od júla toho roka. Spomenul si tiež, že pár mesiacov predtým, ako bol otec zadržaný, na neho chcel prepísať majetky. Túto debatu s otcom vtedy odmietol a ešte si pomyslel, že či už otec má záhrobné myšlienky.

Svedok T. N. tiež potvrdil, že poškodený H. V. ho niekoľko mesiacov pred svojim zadržaním požiadala o vrátenie pôžičky 20.000 Eur. Z tejto sumy mu po odpočítaní prác na fasáde a streche vrátil 16.000 Eur. K osobe svedka-poškodeného, ktorého pozná od malička dodal, že sa mu javil dosť nervózne, pričom peniaze veľmi súrne potreboval.

Svedok Y. U. potvrdil, že E. Y. bol pravidelným odberateľom pervitínu od H. V.. Keď potom V. zmenil kvôli Y. číslo, kontaktoval Y. V. cez neho. O tom, že H. V. mal byť vydieraný G. nemal vedomosť. Dozvedela sa to od V. až počas pojednávania na Okresnom súde Trnava v ich spoločnej drogovej trestnej veci. Bol svedkom iba jedného stretnutia medzi V. a bratmi G. pri cintoríne pri Vinohrádku. Nevie o čom sa vtedy V. s nimi rozprával, no nič podozrivé si nevšimol. K osobe H. V. dodal, že ho pozná asi 35 rokov. V polovici októbri 2019 to bolo prvýkrát za 35 rokov, čo ho videl neoholeného, pričom V. na neho pôsobil roztrasene a veľmi nervózne.

Svedok R. F. bol vypočutý predsedom senátu postupom podľa § 88 ods. 3 Tr. por., pričom následne bola jeho výpoveď na hlavom pojednávaní prečítaná v zmysle § 88 ods. 4 Tr. por. Z výpovede svedka v podstate vyplynulo, že informácie o skutku má iba z počutia od H. V. a sám svedkom prejednávaneho skutku nebol, pretože v tom čase bol vo väzbe a potom vo výkone trestu odňatia slobody. H. V. sa mu počas výkonu trestu sťažoval, že ho vydiera H. G. a F. G. a R. A. a že im musel platiť peniaze a toto vydieranie trvalo dlhší čas. Svedok sa vyjadril, že H. V. bol zúfalý a do telefónu mu doslovne plakal a prosil ho, aby jeho vlastnú (drogovú) trestnú činnosť nahlásil, aby to prestalo, čo svedok aj urobil a zároveň na NAKÉ nahlásil aj vydieranie H. V..

Vo vzťahu k pravdivosti obsahu časti výpovede svedka-poškodeného H. V. je nutné ďalej poukázať na obsah elektronickej prílohy znaleckého posudku č. 24/2020 a č. 17/2021 znalca z odboru elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika K.. C. S.. Úlohou znalca v predmetných znaleckých posudkoch bolo o.i. zálohovať dátový obsah

- 1/ USB kľúča 16GB, zn. Team, čiernej farby, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 11.05.2020 dobrovoľne vydala R. V., nar. XX.XX.XXXX (manželka poškodeného),
- 2/ mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy J6+, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 10.09.2020 dobrovoľne vydal H. G.,
- 3/ mobilného telefónu zn. Samsung, čiernej farby, ktorý v zmysle zápisnice o vydaní veci dňa 10.09.2020 dobrovoľne vydal F. G..

Obsah USB kľúča vydaného R. V. znalec zálohoval v rámci prílohy znaleckého posudku č. 24/2020. Relevantným vo vzťahu k tejto trestnej veci sú na USB kľúči sa nachádzajúce obrazovo-zvukové záznamy s názvom „garaz“ a „altanok“ (oba vo formáte mp4 spustiteľnom vo VLC prehrávači). Jedná sa o videosúbory, o ktorých H. V. v rámci svojej výpovede na hlavom pojednávaní uviedol, že pochádzajú z jeho kamerového systému, ktorý zachytával priestor altánku na jeho záhrade a priestor garáže pred jeho rodinným domom. Z obsahu výpovede H. V. zároveň tiež vyplynulo, že ide o kamerovú nahrávku vyhotovenú v deň, keď obžalovaní nasimulovali zavraždenie R. A., keďže to bolo zároveň jedinýkrát, čo boli spolu u neho pod altánkom. Znalec K.. S. na hlavom pojednávaní ozrejmil, že podľa technických údajov boli oba videosúbory vytvorené dňa 03.09.2019. Dátum vyhotovenia vyplývajúci z technických údajov súboru nekorešponduje s dátumom, ktorý je zobrazený v ľavom hornom rohu videa. Príčin pre takýto nesúlad môže byť viacero, najčastejšou je nesprávne nastavenie zariadenia. V danej veci je však isté, že k nahratiu videí došlo v deň, keď na kamerovom systéme bol nastavený dátum 03.09.2019. Či aj v realite bolo skutočne dňa 03.09.2019, na to odpovedať znalec nevedel, pretože mu nebol na znalecké skúmanie predložený samotný kamerový systém a teda nevedel zodpovedať otázku o synchronizácii času kamerového zariadenia s realitou. Napriek tomu, že nie je možné jednoznačne ustáliť dátum vyhotovenia kamerových nahrávok, nesporne zo samotných obrazovo-zvukových záznamov vyplynulo, že pred rodinný dom H. V. prišlo v čase (podľa záznamu) o 17.39 hod. motorové vozidlo Škoda Superb, EČ: F., z ktorého vystúpil obžalovaný R. A.. Ten sa po necelých 3 minútach vrátil v smere od rodinného domu poškodeného, nastúpil do vozidla a z miesta odišiel preč. Následne na to, v čase o 18.09 hod. (podľa záznamu), pred rodinný dom H. V. prišlo čierne vozidlo Škoda Octavia, EČ:Y. (evidované podľa evidenčnej karty vozidla na H. G.), z ktorého z miesta spolujazdca vystúpil H. G. oblečený v dlhých nohaviciach a červenom krátkorukávovom tričku a z miesta vodiča F. G. oblečený v texaskových krátkych nohaviciach a tričku s dlhým rukávom. K ich motorovému vozidlu pristúpil H. V., ktorý chcel nastúpiť na miesto za vodičom. Pri tom, ako nastupoval, mu zjavne niekto niečo povedal, pretože z vozidla vzápätí vystúpil a s H. G. a F. G. pokračoval k jeho motorovému vozidlu Citroen Picasso. Do tohto vozidla nastúpil H. V. ako vodič, H. G. ako spolujazdec a F. G. nastúpil dozadu za spolujazdca. Motorové vozidlo Citroen Picasso sa následne pred dom V. vrátilo v čase o 18.40 hod. (podľa záznamu), pričom zastavilo pri trávnej ploche v smere k altánku u H. V. na záhrade. Z vozidla vystúpil ako vodič H. V. a ako spolujazdec F. G.. Na poslednej sekvencii videonahrávky F. G. z miesta snímaného kamerou pred domom H. V.

odišiel motorovým vozidlom Škoda Octavia, EČ:Y. X. a to v čase cca o 19.04 hod. (podľa záznamu). Na druhej videonahrávke, ktorá snímala priestor pod altánkom na záhrade H. V. je vidno, ako pod altánok v čase cca o 18.40 hod. prišli H. V. a F. G.. Z ich rozhovoru je zrejmé, že F. G. chcel od H. V. peniaze za niečo, čo sa malo stať pred týmto ich stretnutím, pričom F. G. na poškodeného V. opakovane tlačil a naliehal, že peniaze musí zohnať do večera. Poškodený opakovane uvádzal, že je to príliš veľa peňazí, a toľko nedokáže tak rýchlo zohnať a že na druhý deň pôjde niečo obiehať. Na to mu F. G. odpovedal, že „to už je neskoro toto, chytia ho“ a že potrebuje ešte dnes peniaze. H. V. opäť odpovedal, že toľko peňazí nevie zohnať a už vôbec nie na jedenkrát a že nikto mu už nepožičia. Dodal, že už prvýkrát si musel požičať peniaze a požičal si znovu, keď došiel druhýkrát R.. F. G. na to rozhovor uzavrel, že...„treba mu niečo zohnať“... a následne v čase o 19.01 hod. (podľa záznamu) z pod altánku odišiel aj s H. V. v smere k zaparkovanému motorovému vozidlu. K obrazovo-zvukovým záznamom súd dodáva, že osoby tam zobrazené sú zreteľne identifikovateľné do tváre a postavy, pričom súd nemá žiadnu pochybnosť, že išlo o obžalovaných a poškodeného tak, ako to rozviedol vyššie.

V mobilnom telefóne, ktorý dobrovoľne vydal H. G. sa ako dôkaz relevantný pre trestné stíhanie nachádzali dva tzv. „screenshoty“ (kópie obrazovky), na ktorých je zaznamenaná komunikácia prostredníctvom aplikácie WhatsApp s telefónnym číslom +XXX XXX XXX XXX. Účastnícka stanica s týmto telefónnym číslom (ďalej len „volajúci“), oslovovala príjemcu správy menom H.. Obsahom komunikácie bola výčitka volajúceho, že H. s F. majú vydierať H. a že keď prídu policajti, tak volajúci povie všetko, pretože to na neho chcú teraz hodiť. V ďalšom rozhovore si navzájom volajúci s príjemcom správy vyčítali, kto mal H. vydierať. Volajúci vyčítal príjemcovi, že zobrali (s Braňom) 40.000 Eur a príjemca vyčítal volajúceho, že vzal od H. 25.000 Eur, pričom v rámci vydierania spomínal aj Rusov. Znalec K.. S. na hlavom pojednávaní ozrejmil, že screenshot obrazovky bol vytvorený dňa 19.11.2019 o 09.23 hod. Týmto momentom teda musela byť telefónom H. G. „odfotografovaná“ vlastná obrazovka, na ktorej bola táto komunikácia v tom momente otvorená.

Podľa údajov zálohovaných znalcom v elektronickej prílohe znaleckého posudku č. 17/2021 bolo telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX v mobilnom telefóne, ktorý vydal H. G. uložené pod menom „SuperB“. V mobilnom telefóne, ktorý dobrovoľne vydal F. G. bolo podľa údajov zálohovaných znalcom v elektronickej prílohe znaleckého posudku č. 17/2021 telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX uložené pod menom „R. R.“. Vzhľadom na to, že išlo o tzv. „screenshot“ obrazovky je zrejmé, že tento obrazový súbor bol vytvorený telefónom H. G., ktorý preto musel byť príjemcom danej správy. Tomu zodpovedá i oslovenie v správe menom H.. R. A. sa podľa výpovede H. V. a kamerových záznamov pohyboval na motorovom vozidle Škoda SuperB. Tomu by zodpovedalo i meno, pod ktorým bolo v telefóne H. G. uložené telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX. Navyiac v mobilnom telefóne F. G. bolo toto číslo uložené pod menom „R. R.“, čo rovnako nasvedčuje tomu, že patrilo R. A.. Že skutočne išlo o komunikáciu medzi H. G. a R. A. v konečnom dôsledku potvrdil bez pochybnosti obsah danej komunikácie, ktorá presne zodpovedá obsahu výpovedi H. V..

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 28.09.2020, sp. zn. 3Tk/4/2020 vyplýva, že svedok-poškodený H. V. bol týmto rozsudkom právoplatne uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Tr. zák., pričom drogovej trestnej činnosti sa ako člen organizovanej skupiny dopúšťal najmenej od januára 2018 do 26.11.2019 v okrese Senica a Malacky.

Sumarizujúc vykonané dokazovanie súd uvádza, že výpoveď H. V. bola jediným dôkazným prostriedkom, ktorý komplexne dokumentoval celé konanie obžalovaných od jeho začiatku až po jeho koniec. Týmto konštatovaním súd nemá na mysli, že by obžaloba nevyprodukovala žiadne iné dôkazy. Išlo však o dôkazy, ktoré potvrdzovali iba niektoré časti výpovede H. V. a nie celú jeho výpoveď. Práve v tejto súvislosti súd dodáva, že vydieranie je pomerne špecifická trestná činnosť, v rámci ktorej nie je existencia takéhoto jediného komplexného dôkazu ničím výnimočným. Naopak, ide spravidla o prirodzený a logický jav, pretože je v zásade vylúčené, aby okrem výpovedí priamych aktérov vydierania existovali aj ďalšie dôkazy, ktoré by celé konanie spočívajúce vo vydieraní dokumentovali - najmä, ak vydieranie trvalo tak dlhý čas a skladalo sa z toľkých čiastkových útokov, ako v tejto trestnej veci. Je preto úplne prirodzené, že častokrát bude ako nosný dôkaz existovať len výpoveď poškodeného, ktorý celý skutok vnímal svojimi zmyslami a ďalšie dôkazy budú priamo, alebo nepriamo potvrdzovať iba určité časti z výpovede poškodeného. Zdôrazňujúc takúto dôkaznú situáciu, keď dôkazom s dominantnou výpovednou hodnotou o celej stíhanej trestnej činnosti bola výpoveď jediného svedka,

senát okresného súdu venoval tejto výpovedi Daniela Kodaja v rámci jej vyhodnocovania mimoriadne podrobnú pozornosť.

H. V. svoju rozsiahlu výpoveď podal pred súdom plynulým monológom bez využitia poznámok, pričom vypovedal v časových súvislostiach chronologicky, bez výraznejšej potreby sa vo svojej výpovedi vracieť k určitým pasážam a bez potreby opravovať sa. Rovnako bez poznámok, plynulo a veľmi spontánne odpovedal i na rozsiahle otázky, ktoré mu boli po monológovej časti výsluchu kladené. Samotný spôsob jeho výpovede - tzn. plynulosť jeho prejavu, jeho intonácia, mimika, gestikulácia, spôsob vyjadrovania a logickosť obsahu podanej výpovede v súhrne v senáte okresného súdu vzbudili dojem jednoznačnej autentickosti reprodukováných udalostí, ktoré si musel H. V. skutočne prežiť. Tento pocit vierohodnosti a autentickosti výpovede poškodeného nenarušila ani obhajoba, ktorá nespochybnila, že by H. V. na hlavom pojednávaní vypovedal v rozpore s realitou, ktorá sa skutočne odohrala v minulosti a ktorú si menovaný prežil. Ak odvolací súd poukázal na skutočnosť, že svedkovi-poškodenému bola doručená obžaloba, v ktorej bola v podstate odcitovaná jeho výpoveď z prípravného konania, čím nepriamo poukázal na možnosť, že poškodený sa túto výpoveď pred hlavným pojednávaním mohol naučiť, tak s touto alternatívou sa senát nestotožňuje. Výpoveď svedka-poškodeného vonkoncom nepôsobila naučeným dojmom, čomu zodpovedal rozsiahly a monológom podávaný prejav poškodeného, ktorý pôsobil jednoznačne autenticky. Ak by poškodený reprodukoval naučenú časť (vymyslenej) výpovede, toto by sa pri tak rozsiahlej výpovedi bolo bývalo prejavilo v spôsobe, ako skutkový dej H. V. reprodukoval a najmä aj v odpovediach na stranami kladené otázky, čo sa nestalo, pretože i na kladené otázky svedok-poškodený odpovedal bez zaváhania, spontánne a v celkovej logickej súvislosti s celou jeho výpoveďou.

Okrem toho, že výpoveď H. V. pôsobila veľmi autenticky a vierohodne, v rôznych jej častiach bola potvrdená ďalšími vykonanými dôkazmi.

E. Y. na hlavom pojednávaní v podstate v zhode s tvrdením H. V. opísal, že to bol on, kto svedka-poškodeného v dvoch prípadoch vylákal na stretnutie s obžalovanými. Zároveň v podstate v zhode s H. V. opísal priebeh týchto stretnutí, kde pri prvom stretnutí obžalovaní H. G. a R. A. pod hrozbou prezradenia trestnej činnosti V. polícii a „upozornení“, že nemá zabudnúť, že obžalovaní vedia, že vlastní dom a auto, H. V. nútili im platiť týždenný „paušál“ 2000 Eur, ktorý znížili na 800 Eur. V zhode so svedkom-poškodeným E.X. Y. popísal aj to, kde a za akých okolností mal V. tieto peniaze obžalovaným vyplácať. Následne Y. v podstate v zhode s V. opísal aj priebeh druhého stretnutia, na ktoré V. vylákal na žiadosť R. A. a pri ktorom stretnutí A. svedka-poškodeného nútil pod legendou s Rusmi zaplatiť ďalších 40.000 Eur a to za použitia vyhrážok podpálením domu, auta a fyzickým útokom na rodinu V.. E. Y. v zhode so svedkom-poškodeným opísal i to, že po tom, čo zverejnil na Facebooku status, že V. predáva pervitín a po tom, čo si odfotografoval aj ruku H. V., ako mu podával pervitín, ho dvaja muži prepravili na stretnutie s G. a H. V., kde mu bolo G. prikázané fotografiu vymazať.

Čo sa týka výpovede obžalovaného E. Y., jej význam sa obhajoba pokúšala spochybňovať poukazovaním na rozpory jednak vo výpovedi E. Y. z hlavného pojednávania ku jeho skorším výpovediam a zároveň aj vo vzťahu k výpovedi H. V.. Súd nepopiera, že rozpory vo výpovedi E. Y. vznikli, avšak je treba dodať, že nešlo o rozpory takého zásadného významu, ktorý by zapríčiňoval nedôveryhodnosť jeho výpovede ako celku. Je nutné zdôrazniť, že v podstatných častiach E. Y. vypovedal v takmer úplnej obsahovej zhode s H. V.. Podstatnými časťami sú pritom existencia dvoch stretnutí, kde bol Andrej Malík svedkom vydierania poškodeného, miesto týchto stretnutí a spôsob prepravenia sa na ne a skutočnosti, ktoré odzneli na týchto stretnutiach zo strany obžalovaných na adresu H. V. a i opis udalostí, ktoré nastali po tom, čo zverejnil na Facebooku status, že V. predáva drogy. Fakt, že si obžalovaný nepamätal na niektoré detaily, prípadne tieto podával odlišne od svojich predchádzajúcich výpovedí, nevyhodnotil súd ako zámernú snahu E. Y. vypovedať nepravdu o podstatných skutočnostiach, ktoré vnímal svojimi zmyslami. Dôvodom vzniku rozporov v tomto prípade bola zjavne kombinácia odstavu času od skutku a mentálnych schopností E. Y., ktorý svojim celkovým prejavom na hlavom pojednávaní (u senátu) pôsobil jednoduchším dojmom.

Výpoveď H. V. v časti ohľadom požičiavania si peňazí v inkriminovanom období potvrdili svedkovia H. V. Y. a T. N.. Títo svedkovia spolu aj s Y. U.Á. ďalej zhodne a nezávisle od seba popísali, že H. V. v inkriminovanom období páchaného skutku pôsobil veľmi nervózne. Syn poškodeného (ktorý svojho otca isto dobre pozná) pomerne aj veľmi presne časovo zdefinoval zmenu správania, ktorú na svojom otcovi spozoroval, ktorú definoval od júla 2019, čo pomerne presne zodpovedá časovej súvislosti s tým, kedy svedok-poškodený začal byť vydieraný. Svedok Y. U. podal svedectvo aj ku vzťahu E. Y.V.

a poškodeného a to v zhode s výpoveďou H. V.. Svedok U. bol taktiež aj očitým svedkom jedného zo stretnutí medzi H. V. a obžalovanými. Svedok síce nemal vedomosť o obsahu ich rozhovoru pri tomto stretnutí, avšak jeho výpoveď jednoznačne potvrdila existenciu aktívneho kontaktu medzi H. V. a obžalovanými. U týchto troch svedkov senát okresného súdu nezistil žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by bolo možné čo i len v minimálnej miere uvažovať o tom, že by vypovedali nepravdivo o skutočnostiach, ktoré vnímali svojimi zmyslami.

Časť výpovede svedka-poškodeného H. V. potvrdili aj kamerové záznamy z pred jeho domu a z pod altánku. Ich obsah na jednej strane jednoznačne potvrdil prepojenie obžalovaných a H. V. a na druhej strane bez rozumných pochybností korešponduje s tou časťou výpovede H. V., kde popisoval udalosti, ktoré nastali po fingovanom zabití R. A. H. G.. Tejto časti výpovede V. na hlavom pojednávaní zodpovedá na kamerovom zázname zachytené rozmiestnenie osádky vozidla Citroen Picasso pred odchodom z pred jeho domu, kde bolo zreteľne vidno, ako Kodaj nastupoval zo strany vodiča, H. G. zo strany spolujazdca si F. G. sadal na miesto vzadu za spolujazdca, pričom pri následnom vrátení sa vozidla pred dom H. V. sa H. G. už v aute nenachádzal a F. G. vystúpil z miesta spolujazdca. Ešte podstatnejšie vo vzťahu k tejto časti výpovedi H. V. je následne vyhotovený kamerový záznam z pod altánku na záhrade poškodeného. Zo zachyteného rozhovoru medzi H. V. a F. G. je zjavné, že H. V. bol rozrušený a bol v strese, pričom sám F. G. uviedol, že je „paralyzovaný“ z toho, čo tomuto ich rozhovoru pod altánkom predchádzalo. Z obsahu ich rozhovoru je nesporné, že F. G. od neho chcel veľkú sumu peňazí určenú pre ďalšiu osobu, ktorej hrozilo, že za niečo, čo sa stalo pred týmto stretnutím pod altánkom, ju do nasledujúceho dňa chytia a preto potrebuje peniaze na útek ešte v ten večer. F. G. opakoval, že „nemal som ho tam pustiť, nemal som ho tam pustiť“ a následne zdôraznil, že „nech to radšej neprežije“. H. V. opakovane v reakcii uviedol, že takú veľkú sumu peňazí nevie zohnať a nikto mu už nepožičia, pretože „už prvýkrát si musel požičať peniaze a požičal si znovu, keď došiel druhýkrát R.“. Obsah tohto rozhovoru pod altánkom jednoznačne potvrdzuje výpoveď H. V., že po fingovanom zabití R. A. ho F. G. žiadal zaplatiť veľkú sumu peňazí, ktorá mala byť určená pre H. G. na jeho útek a skrývanie sa. Obsah rozhovoru zároveň potvrdzuje výpoveď H. V. aj v tom, že pred touto udalosťou už 2-krát dával obžalovaným peniaze vo väčšej sume. V tomto kontexte už 2-krát vyplatenej väčšej sume peňazí (skutok 2/ a 3/) je nutné poukázať na komunikáciu H. G. s R. A. prostredníctvom telefónnej aplikácie WhatsApp, ktorá potvrdila výpoveď H. V., že išlo o sumy 40.000 Eur, ktorú vyplatil H. a F. G. a o sumu 25.000 Eur, ktorú vyplatil R. A..

Na základe takto vykonaného procesu dokazovania, hodnotiac vyprodukované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti, dospel senát Okresného súdu Bratislava I, aj po doplnení dokazovania, k presvedčeniu, že výpovedi svedka-poškodeného H. V., ktorú v rôznych jej častiach potvrdili ďalšie dôkazy, možno uveriť ako celku, ktorý odzrkadlil objektívnu realitu zachytenú v skutkovej vete tohto rozsudku. Inak povedané, súd zhodnocujúc vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. výpovedi svedka-poškodeného H. V. v plnej miere uveril, keď nezistil žiadne dôvody sa čo i len v minimálnej miere domnievať, že by svedok-poškodený vypovedal nepravdivo o ním prežitých skutočnostiach.

Obžalovaní prostredníctvom obhajcu (v záverečnej reči), v snahe spochybníť vierohodnosť výpovede svedka-poškodeného, poukazovali na skutočnosť, že H. V. sa v tomto trestnom konaní domáha náhrady škody, čím v podstate naznačovali jeho motív vypovedať nepravdu. S touto argumentáciou sa nebolo možné stotožniť. Skutočnosť, že svedok-poškodený sa domáha v tomto trestnom konaní náhrady škody, nie je skutočnosťou, ktorá by pravdivosť jeho výpovede diskvalifikovala. Domáhať sa náhrady škody je procesným právom každého poškodeného a len uplatnenie tohto práva v žiadnom prípade neznižuje vierohodnosť skutočností, ktoré z výpovede svedka-poškodeného vyplynuli. S dôvodmi, ktoré viedli senát k tomu, že výpovedi H. V. uveril ako celku, sa súd náležite vysporiadal vyššie v odôvodnení.

Súd dodáva, že vo vzťahu k vierohodnosti svedka-poškodeného H. V. sa v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu oboznámil aj s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.09.2020, sp. zn. 3Tk/4/2020, pričom tam vymedzená skutková veta korešponduje so skutočnosťami, ktoré o vlastnej trestnej činnosti H. V. vypovedal v tejto trestnej veci. Pokiaľ obžalovaní prostredníctvom obhajcu navrhovali postupom podľa § 269 Tr. por. čítať z inej trestnej veci zápisnice o výsluchu H. V. v procesnej pozícii zadržaného podozrivého a obvineného, tieto zápisnice predseda senátu umožnil oboznámiť len v rozsahu oboznámenia kde bol úkon vykonaný, kedy bol vykonaný a kým bol vykonaný,

príčom iný obsah predmetných zápisníc (tzn. výpoveď H. V.) neumožnil oboznámiť. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť, že v prejednávanej trestnej veci je H. V. v procesnej pozícii svedka-poškodeného, pričom vo veci vedenej pred Okresným súdom Trnava vystupoval v procesnej pozícii obvineného. Už len z uvedeného rôzneho procesného postavenia H. V., ku ktorému sa viažu diametrálne odlišné práva a povinnosti svedka/obvineného vymedzené Trestným poriadkom, vyplýva, že nie je možné tieto výpovede obsahovo porovnávať. Navyše postupom podľa § 269 Tr. por. ani nie je možné čítať obsah zápisnice o výsluchu osoby. Zápisnica je totiž nosičom dôkazného prostriedku v podobe výpovede osoby. Poznatkom relevantným pre vec by bol obsah takejto výpovede a ten by bolo možné poskytnúť jedine samotnou výpoveďou na hlavom pojednávaní, čo nie je možné obchádzať postupom podľa § 269 Tr. por. Z obdobného dôvodu súd nevyhovел ani požiadavke obhajcu na oboznámenie úradných záznamov (č.l. 2714), keďže obsah úradného záznamu nie je dôkazom a tento nie je možné v konaní pred súdom na hlavom pojednávaní vykonať postupom podľa § 269 Tr. por. Úradný záznam je iba nosičom iného dôkazného prostriedku v podobe svedeckej výpovede osoby, ktorá ho napísala. Poznatkom relevantným pre vec by bol obsah takéhoto záznamu a ten by bolo možné poskytnúť jedine prostredníctvom výpovede svedka - autora záznamu.

Pokiaľ obžalovaní prostredníctvom obhajcu navrhovali vypočúvať svedkov V. U., Y. C., N. V. a F. L. primárne za účelom porovnania výpovede H. V. ohľadom jeho drogovej trestnej činnosti, ktorú učinil ako svedok-poškodený v tejto trestnej veci s jeho výpoveďami v procesnej pozícii obvineného v inej trestnej veci, tak tento zámer súd s ohľadom na už vyššie konštatované rozdielne procesné postavenie svedka a obvineného odmietol vykonať. Pokiaľ obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu žiadali týchto svedkov vypočúvať aj ku skutočnosti, či sa im svedok-poškodený H. V. náhodou nestožoval na nejaké konanie obžalovaných, tu súd dodáva, že takúto okolnosť považuje za nepodstatnú pre rozhodnutie a výsluchy svedkov odmietol vykonať postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. Ak by sa aj vyššie uvedeným svedkom H. V. bol býval sťažoval na konanie obžalovaných, výpoveď svedkov by k prejednávanému skutku nemala žiadnu reálnu výpovednú hodnotu, keďže svojimi zmyslami prejednávaný skutok nevnímali a išlo by v ich prípade iba o svedkov z počutia obdobne, ako je to u svedka R. F.. Navyše, z výpovede H. V. z hlavného pojednávania vyplýva, že sa okrem R. F. nikomu nezdôveroval s tým, že je vydieraný a to ani Y. U., s ktorým drogovú trestnú činnosť páchal.

K právnej kvalifikácii skutku.

Prokurátor v podanej obžalobe konanie obžalovaných kvalifikoval ako (pokračovací) obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v časti dokonaný a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pričom túto kvalifikáciu súd prevzal do prvého rozsudku.

Odvolačný súd v uznesení zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 1To/33/2021 vyjadril pochybnosti k preukázaniu existencie organizovanej skupiny vykonaným dokazovaním a naznačil aj ďalšie úvahy vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaných.

Prvostupňový súd v rámci prvého rozsudku organizovanosť obžalovaných v zmysle § 129 ods. 2 Tr. zák. ustálil s poukazom na priebeh skutkového deja. Rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v uznesení, ktorým bol zrušený prvotný rozsudok, súd svoje prvotné úvahy prehodnotil a dospel k záveru, že síce spôsob páchania trestnej činnosti naďalej nasvedčuje existencii tejto osobitnej formy trestnej súčinnosti, avšak neboli vyprodukované také dôkazy, ktoré by existenciu organizovanej skupiny bez rozumných pochybností potvrdil. S poukazom na vykonané dokazovanie bolo v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 1To/33/2021 potrebné konanie obžalovaných posudzovať ako spolupáchateľstvo a v prípade skutku pod bodom 3/ ako samostatnú trestnú činnosť obžalovaného Jaroslava Zemana.

Za spolupáchateľstvo Trestný zákon v § 20 považuje prípad, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch, alebo viacerých osôb. Na naplnenie zákonných znakov spolupáchateľstva zákon vyžaduje spoločné konanie týchto osôb (objektívna podmienka) a úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka). Spolupáchateľstvu musí predchádzať dohoda (výslovná, alebo konkludentná) o tom, že trestný čin spáchajú spoločným konaním.

Objektívna stránka trestného činu vydierania spočíva v tom, že páchatel neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Hrozba násilia môže spočívať v hrozbe bezprostredného násilia, ale i násilia, ktoré má byť vykonané v bližšej, alebo i vzdialenejšej budúcnosti. Hrozba násilia nemusí smerovať iba voči poškodenému, ale môže smerovať aj voči jeho príbuzným a pod. Rovnako sa hrozba násilia môže týkať i násilia na majetku. Hrozba inej ťažkej ujmy spravidla spočíva v hrozbe spôsobenia závažnej majetkovej ujmy, vážnej ujmy na právach, na cti, alebo na dobrej povesti, pričom poškodený musí takúto ujmu ako ťažkú ujmu aj objektívne pociťovať. Inou ťažkou ujmu môže byť aj začatie trestného stíhania v dôsledku oznámenia trestného činu, ktorým páchatel poškodenému hrozí a núti ho niečo konať (R 27/1982).

Dokazovaním vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ tohto rozsudku bolo preukázané, že H. G. a R. A., svojim spoločným konaním, obaja naplnili všetky zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., keď poškodeného nútili im platiť pravidelne každý týždeň sumu 2000 Eur, ktorú potom znížili na sumu 800 Eur, pričom na psychiku poškodeného pôsobili vyhrážkou prezradenia jeho drogovej trestnej činnosti polícii a zároveň v podstate skrytou vyhrážkou majetkovej ujmy, keď mu zdôraznili, že nemá zabúdať, že vedia, že vlastní dom a auto. Skutočnosť, že sa obžalovaní na tomto spoločnom konaní vopred dohodli vyplýva z toho, že na vylákание poškodeného použili osobu E. Y.. Uvedené využitie prostredníka a samotný spôsob spáchania skutku znamená, že obžalovaní čin vopred plánovali. Fakt, že poškodený H. V. vyhrážku prezradením jeho trestnej činnosti ako ťažkú ujmu skutočne objektívne pociťoval demonštruje okrem jeho výpovede predovšetkým skutočnosť, že s pravidelným platením peňazí súhlasil a aj sa mu preukázateľne podrobil.

Skutok pod bodom 2/ tohto rozsudku bol spáchaný spoločným konaním F. G. a H. G., ktorí nadväzujúc na strach z prezradenia trestnej činnosti poškodeného vyvolaný v rámci skutku pod bodom 1/, poškodeného nútili im zaplatiť sumu 80.000 Eur, po ktorej zaplacení (polícii) mal mať už H. V. v rámci páchania drogovej trestnej činnosti pokoj, pričom sumu neskôr znížili na 40.000 Eur, ktoré im H. V. aj zo strachu z prezradenia trestnej činnosti zaplatil. Skutočnosť, že obžalovaní boli na tomto svojom konaní vopred dohodnutí demonštruje skutkový dej, že zatiaľ čo obžalovaný H. G. poškodeného na odľahlé miesto direktívne naviedol, na tomto mieste ich už čakal F. G., ktorý H. V. so zmenou predchádzajúcej dohody oboznámil. Je preto zrejme, že obžalovaní svoje konanie vopred naplánovali a koordinovali. Týmto spoločným konaním, ktorým poškodeného nútili im zaplatiť 80.000 Eur pod hrozbou prezradenia jeho trestnej činnosti, pričom následok bol spôsobený v rozsahu 40.000 Eur, obaja ako spolupáchatelia naplnili všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Čo sa týka skutku pod bodom 3/ tohto rozsudku, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok spáchal ako jediný páchatel obžalovaný R. A., ktorý poškodeného nútil mu zaplatiť sumu 30.000 Eur hrozbami násilia zo strany tretích osôb a to pod legendou, že 40.000 Eur, ktoré zaplatil H. a F. G. pri skutku 2/ boli určené Rusom, pričom H. s F. tieto peniaze prehrali na automatoch. Tým, že R. A. nútil poškodeného mu zaplatiť 30.000 Eur hrozbami násilia zo strany tretích osôb, naplnil všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže následok bol dokonaný len v rozsahu 25.000 Eur. Je vhodné dodať, že s poukazom na spôsob spáchania tohto skutku je síce zrejme, že R. A. mal vedomosť o priebehu skutku pod bodom 2/, avšak spoluúčasť H. G. a F. G. na skutku pod bodom 3/ vykonaným dokazovaním preukázaná nebola. Že išlo o sólo akciu R. A. potvrdzuje aj už vyššie zmienený obsah zaistenej komunikácie H. G. s R. A. prostredníctvom aplikácie WhatsApp, kde si vzájomne vyčítali, kto mal poškodeného vydierať, pričom H. G. R. A. vyčítal, že vzal od poškodeného 25.000 Eur, pričom v rámci vydierania spomínal aj Rusov. Uvedená komunikácia potvrdzuje predpoklad, že obžalovaní F. a H. G. o konaní obžalovaného R. A. nemali vopred vedomosť a neboli na ňom účastní.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 5/ súd uvádza, že dokazovaním bolo preukázané, že tohto skutku sa dopustili spoločným konaním všetci traja obžalovaní, ktorí v súvislosti so skutkom pod bodom 3/, ako demonštráciu reakcie na sólo konanie obžalovaného R. A., naplánovali a zinscenovali fiktívny súboj medzi H. G. a R. A., ktorého výsledkom bolo fiktívne zabitie R. A., pričom H. V. tento súboj sledoval z vnútra motorového vozidla a väčšej vzdialenosti, čo mu znemožnilo rozpoznať fiktívnosť tohto konania. Bezprostredne po zinscenvaní zabitia R. A. F. G. poškodeného žiadal, aby pre H. G. zaplatil sumu 100.000 Eur, ktorá mala slúžiť na pokrytie výdavkov H. G. v súvislosti s jeho útekem a následným skrývaním sa za zabitie R. A.. Spôsob vykonania tohto činu, ktorý mal byť reakciou na konanie R. A. vedeného pod bodom 3/ tohto rozsudku a ktorý obžalovaní, s poukazom na jeho priebeh, vykonali

jednoznačne po predchádzajúcej dohode a naplánovaní, svedčí spolupáchateľstvu, pretože čiastkové konanie každého jedeného z obžalovaných tvorí článok reťaze celkového konania, ktorého sa dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedú poškodeného do omylu, pričom tento spoločného konania sa dopustil v priamom úmysle na cudzom majetku spôsobiť značnú škodu, avšak k dokonaniu činu v tomto rozsahu nedošlo. Spoločným konaním obžalovaní naplnili týmto činom všetky zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Prípadná obrana spočívajúca v tvrdení, že H. G. a R. A. nemajú žiadne zavinenie vo vzťahu k rozsahu činu neobstojí. Je nutné zdôrazniť, že zo spôsobu vykonania činu je nepochybné, že všetci traja obžalovaní čin vopred naplánovali a jediným do úvahy prichádzajúcim logickým vysvetlením ich konania je finančný motív - teda spôsob, ako z poškodeného dostať ďalšie peniaze. Ak obžalovaní svoje konanie vopred naplánovali, je logicky vylúčené, aby neboli dohodnutí na sume, ktorú bude F. G. od poškodeného pre H. G. požadovať. Inak povedané, ak by neboli dohodnutí na následku, ktorý týmto konaním chceli dosiahnuť, ich vopred premyslené a zinscenované konanie by nedávalo logický zmysel.

Vo vzťahu ku skutku označenom pod bodom 6/ rozsudku z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento sa spoločným konaním dopustili obžalovaný H.E. G. a F. G.. Z ich strany išlo o reakciu na fakt, že poškodený H. V. zistil, že zabitie R. A. bolo iba zinscenované. Obžalovaní sa preto vrátili k dohode podľa skutku označeného v bode 1/ tohto rozsudku a H. V. opätovne prikázali im platiť 800 Eur týždenne za to, že mu umožnia páchať drogovú trestnú činnosť a neoznámia ho na políciu, čo poškodený až do svojho zadržania plnil. Obaja obžalovaní preto spoločným konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Konanie obžalovaného H. G. vyjadrené v bodoch 1/, 2/ a 6/ a konanie obžalovaného F. G. vyjadrené v bodoch 2/, 4/, a 6/ spája objektívna súvislosť v čase, mieste spáchania, spôsobe spáchania a predmete útoku, ako i subjektívna súvislosť spočívajúca v jednotiacom zámere obžalovaných páchať trestný čin vydierania. Jednotiaci zámer ako subjektívna súvislosť medzi jednotlivými útokmi vyplýva už len z toho, že obžalovaní v podstate dokola opakovali rovnaké konanie, pri ktorom len menili „legendy“, ktorých účel mal smerovať k maximalizovaniu ich majetkového prospechu z poškodeného. Jednotlivé dielčie skutky sú u obžalovaných spojené jedným a tým istým zámerom v tom zmysle, že od počiatku zamýšľali aj ďalšie čiastkové útoky, ktoré sa po objektívnej stránke javia byť postupným realizovaním tohto jediného zámeru v podobe získania čo najviac peňazí. Medzi jednotlivými útokmi je splnená i podmienka stanovená v § 122 ods. 13 Tr. zák., keďže tieto útoky spáchali menovaní bez toho, aby pokračovanie v páchaní trestnej činnosti prešlo u niektorého z nich oznámenie o vznesení obvinenia. Na základe uvedeného súd vyššie označené konanie obžalovaných právne posúdil ako jeden pokračovací trestný čin vydierania.

Ako dielčie skutky jedného pokračovacieho trestného činu vydierania spáchané spolupáchateľstvom súd v prípade obžalovaných H.E. a F. G. posúdil aj skutky uvedené pod bodom 4/ a 7/ tohto rozsudku, ktoré okolnosťami, za ktorých boli spáchané bezpochyby kauzálne súvisia s celou prejednávanou trestnou činnosťou, pričom s vyššie označenými skutkami ich spája objektívna súvislosť v čase, mieste spáchania, spôsobe spáchania a predmete útoku, ako i subjektívna súvislosť spočívajúca v jednotiacom zámere obžalovaných páchať trestný čin vydierania, pričom tieto čiastkové útoky spáchali obžalovaní bez toho, aby pokračovanie v páchaní trestnej činnosti prešlo u niektorého z nich oznámenie o vznesení obvinenia. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z výpovede poškodeného H. V. jednoznačne vyplynulo, že všetky peniaze počas celého obdobia skutku obžalovaným platil vždy zo strachu, že jeho trestná činnosť bude prezradená polícii. Tento strach bol u H. V. vyvolaný už v rámci dielčieho skutku označeného pod bodom 1/ tohto rozsudku a pretrvával po celú dobu páchania stihanej trestnej činnosti. V rámci skutku 4/ a 7/ síce absentuje zo strany obžalovaných výslovná vyhrážka inej ťažkej ujmy, ktorou by ho v týchto konkrétnych situáciách nútili zaplatiť 5000 Eur a 6000 Eur, avšak i tieto peniaze H. V. obžalovaným zaplatil na ich príkaz v príčinnej súvislosti so strachom z prezradenia jeho trestnej činnosti, čo obžalovaní využili vo svoj prospech. Pretože celé konanie obžalovaných predstavuje jeden pokračovací trestný čin podmienený jednotiacim záverom sa čo najviac obohatiť, postačuje, že vyhrážky inou ťažkou ujmu, ktoré u H. V. vyvolali objektívny strach a pre ktoré celé obdobie páchanej trestnej činnosti s obžalovanými nedobrovoľne spolupracoval, mu boli adresované v začiatku páchania trestnej činnosti. Nie je potrebné, aby páchatelia pokračovacieho trestného činu vydierania vyhrážky opakovali dokola pri každom jednom čiastkovom útoku. Postačuje, že obžalovaní objektívnu stránku naplnili v začiatkoch páchania pokračovacieho trestného činu, pričom práve v príčinnej súvislosti s týmito vyhrážkami poškodený poskytoval majetkové plnenia po celé obdobie. V tejto súvislosti súd príkladmo poukazuje napríklad na situácie, kedy boli prevažne v minulosti podnikatelia prevádzkujúci

pohostinské zariadenia nútení hrozbou násilia na plnenie majetkových plnení za služby tzv. ochrany. Aj v týchto prípadoch bývala zvyčajne vyhrážka podnikateľovi deklarovaná na začiatku, pričom podnikateľ následne z donútenia poskytoval plnenia v pravidelných intervaloch do budúcnosti. Keďže tieto plnenia boli poskytované v príčinnej súvislosti s prvotným prinútením hrozbami, nevyžaduje sa, aby tieto hrozby boli vyslovované pred každým zaplatením „výpalného“.

Na základe týchto úvah súd ustálil, že obžalovaný H. G. v bode 1/, 2/, 4/, 6/ a 7/ a F. G. v bode 2/, 4/, 6/ a 7/ naplnili úmyselným konaním priamym všetky zákonné znaky pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a v bode 5/ zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka obžalovaného R. A., jeho konanie označené v bode 1/ a 3/ tohto rozsudku súd posúdil ako dva samostatné trestné činy. Medzi týmito skutkami totiž absentuje jednotiaci zámer ako subjektívna súvislosť, ktorá by existovala od začiatku. Skutok pod bodom 3/ tohto rozsudku sa vzhľadom na spôsob jeho spáchania bez súčinnosti a vedomosti spoluobžalovaných nejaví byť postupným realizovaním od začiatku existujúceho jednotiaceho zámeru, ale ako realizácia vôle, resp. nápadu, ktorý vznikol síce v súvislosti so skutkom pod bodom 1/, ale až po jeho spáchaní, kedy obžalovaný využil vedomosti o konaní spoluobžalovaných vyjadrenom v bode 2/ tohto rozsudku a jednoducho vyskúšal využiť príležitosť, ktorá sa mu naskytla.

Konanie obžalovaného Jaroslava Zemana súd právne posúdil tak, že svojim úmyselným konaním priamym naplnil všetky zákonné znaky v bode 1/ zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., v bode 3/ obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a v bode 5/ zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

K výrokom o treste.

Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelom trestných činov v podobe trestov. Trest ako opatrenie štátnej moci v sebe zahŕňa 2 základné funkcie, prostredníctvom ktorých je dosahovaný účel trestu. Sú nimi individuálna prevencia trestu a generálna prevencia trestu. Individuálna prevencia v sebe zahŕňa represívnu zložku (zabraňuje páchatelovi ďalej pokračovať v protispoločenskej činnosti) a rehabilitačnú zložku (vychováva páchatel'a k riadnemu životu po výkone trestu). Generálna prevencia má zasa viesť k odradeniu iných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti a zároveň posilňuje princíp právnej istoty a právneho štátu. Účel trestu teda spočíva v snahe štátu zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vo vytvorení podmienok na jeho prevýchovu k tomu, aby po výkone trestu viedol riadny život a súčasne aj v snahe odradiť iných od páchania trestných činov a vo vyjadrenú morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou.

Z dokazovania vykonaného k osobám obžalovaných vyplynulo, že obžalovaný F. G. bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný pre zločin nedovolenej výroby omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 1T/22/2014 podmieneným trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 5 ročnou skúšobnou dobou. Nakoľko sa v skúšobnej dobe dňa 31.01.2020 osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby odsúdený nebol. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 16-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný H. G. bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava vidiek zo dňa 14.05.1993, sp. zn. 2T/32/1993 pre trestný čin krádeže. Za ten mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom pre osvedčenie sa v skúšobnej dobe sa v súčasnosti sa na neho hľadá, ako keby odsúdený nebol. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 10-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný R. A. nebol doposiaľ súdne trestaný. V posledných 5-tich rokoch bol priestupkovo prejednávaný celkovo 12-krát pre priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy a v jednom prípade pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

U obžalovaného F. G. a H.Š. G. súd nedospel k záveru, že by bolo možné konštatovať, že doteraz viedli riadny život. Tento záver vyplýva zo skutočnosti, že už boli v minulosti súdne trestaní. Je síce

pravda, že sa na oboch v súčasnosti hľadí, ako keby odsúdení neboli, to však znamená iba to, že na prejednávane skutky súd nenazerá ako na recidívu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Pri závere o nevedení riadneho života súd popri odsúdení z minulosti zohľadnil aj množstvo spáchaných priestupkov oboma obžalovanými.

U obžalovaného R. A. súd dospel k záveru, že menovaný, ktorý doposiaľ nikdy nebol súdom trestaný, spĺňa atribúty vedenia riadneho života.

U obžalovaného F. G. a H.Š. G. mohol súd pri absencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 a § 37 Tr. zák. a po úprave trestnej sadzby podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. ukladať za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov - 25 rokov.

U obžalovaného R. A. mohol súd pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., absencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. a po následnej úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., ukladať za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov - 22 rokov a 2 mesiace.

V prípade obžalovaných H. G. a F. G. súd pri úvahe o druhu a výmere trestu prihliadol na spôsob spáchania činov ich úmyselným konaním priamym, s čím v príčinnej súvislosti vznikla porucha na spoločenských záujmoch chránených Trestným zákonom, keď poškodeného v podstate sústavne po dobu niekoľkých mesiacov plánovite nútili predovšetkým hrozbami prezradenia jeho trestnej činnosti a i vyvolaním omylu k plateniu peňazí, na ktoré inak nemali žiaden právny nárok a za týmto účelom obmieňali situácie, ktorých účelom bolo vyvolať strach a obavu u poškodeného udržať a ešte viac ju zosilňovať s cieľom získať čo najvyšší materiálny profit. Spoločenská nebezpečnosť ich konania hraničí až s praktikami zločineckých štruktúr pôsobiacich na území Slovenskej republiky predovšetkým v 90-tych rokoch minulého storočia a nie je ju možné zľahčovať a ospravedlňovať tým, že vydierali „len“ drogového dealera, ktorého trestnú činnosť, keď už, mali povinnosť oznámiť orgánom činným v trestnom konaní a nie sa na nej parazitickým spôsobom priživovať a profitovať z nej. Ich konanie je neospravedlňiteľné, je potrebné ho hodnotiť ako mimoriadne spoločensky nebezpečné a zavrhnúťhodné. Prezumujúc možnosti nápravy obžalovaných, sledujúc účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie trestu, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por., uložil súd za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť obom obžalovaným, ktorých miera konania, ktoré prispelo k spáchaniu činov je v podstate rovnaká, úhrnné tresty odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby vo výmere 15 rokov nepodmienečne.

V prípade obžalovaného R. A. súd taktiež prihliadal na spôsob ním spáchaných činov jeho úmyselným konaním priamym, s čím v príčinnej súvislosti vznikla porucha na spoločenských záujmoch chránených Trestným zákonom, keď poškodeného jednak spoločným a jednak samostatným konaním vyhrážkami a vyvolaním omylu prinucoval k plateniu peňazí, na ktoré inak nemal žiaden právny nárok, čím v úmysle sa čo najviac obohatiť pôsobil na vôľu poškodeného sa slobodne rozhodovať. Obdobne ako u spoluobžalovaných je toto jeho konanie na jednej strane neospravedlňiteľné a zavrhnúťhodné, no na druhej strane, na rozdiel od spoluobžalovaných, bolo potrebné zohľadniť, že jeho konanie z pohľadu časovej súvislosti nedosahuje takú spoločensky nebezpečnú intenzitu, ako konanie H. a F. G.. Prihliadajúc okrem spôsobu spáchania činov aj na osobu obžalovaného Jaroslava Zemana, ktorý do spáchania prejednávanej trestnej činnosti viedol riadny život, prezumujúc možnosti jeho nápravy, sledujúc účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie trestu, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por. a prihliadajúc na mieru, akou jeho konanie v časti spolupáchatel'stva prispelo k spáchaniu činov, mu súd za zbiehajúcu sa trestnú činnosť uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaných ako páchatel'ov obzvlášť závažného zločinu obligatórne zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a ako páchatel'om obzvlášť závažného zločinu im súd zároveň obligatórne uložil ochranný dohľad, ktorého výmeru 2 roky považuje u každého z obžalovaných v rámci postpenitenciárneho dohľadu po výkone trestu za plne dostatočnú.

K náhrade škody.

Poškodený H. V. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 72.400 Eur. Procesom dokazovania na hlavom pojednávaní súd ustálil, že poškodenému V. bola spôsobená majetková škoda vo výške najmenej 80.800 Eur, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných. Z tejto sumy 80.800 Eur súd ďalej ustálil, že jedine pri sume 13.000 Eur, ktorú si požičal od svojho syna, nie sú pochybnosti o legálnosti zdroja týchto peňazí. U ostatných finančných prostriedkov, ktoré H. V. vyplatil obžalovaným, nie je možné vylúčiť, že tieto pochádzali z príjmov z jeho drogovej trestnej činnosti. To sa týka i prostriedkov vo výške 16.000 Eur, ktoré V. vrátil svedok N., pretože pôžičku 20.000 Eur svedkovi N.V. V. poskytol už v čase, keď podľa svojej výpovede obchodoval s drogami. Na základe uvedeného rozhodol súd o možnosti zaviazat' obžalovaných rovným dielom na náhradu škody vo výške 13.000 Eur a so zvyškom uplatneného nároku, o ktorého legálnosti ostali pochybnosti, odkázal súd poškodeného na civilný proces.

Toto rozhodnutie prijal senát Okresného súdu Bratislava I jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.